

Bevezetés Robin Sharmától

Kedves Barátom, sokkal nagyszerűbb teremtés vagy, mint azt valaha álmodtad. Oly mindegy, hogy most, életednek ebben a pillanatában mit tapasztalsz, bízz abban, hogy minden rendben van, és a legjobb érdekeid szerint alakulnak a dolgok. Lehet, hogy épp most nem vagy elégedett a helyzeteddel, de ez pontosan azért van így, hogy tanulhass belőle, fejlődhessen a személyiséged, és ekképpen olyan ember lehess, amilyennek a sors rendelt. Minden, ami az életedben történik, az tökéletesen úgy van meg szervezve és elrendezve, hogy arra ösztönözzön, hogy a legnagyobb mértékben kiteljesedj, és hogy birtokába juthass igazi képességeidnek és valódi erőidnek. Tanulj tehát az életből, és hagyd, hogy oda vezessen, ahol lenned kell – mert az élet mindig a te legjobb érdekeidet tartja szem előtt.

Miközben ezt a könyvet olvasod, rá fogsz döbbsenni, hogy az élet legfontosabb kérdéseire milyen sok válasz létezik. Imádkozom érted, hogy sok igazságra lelj, és felfedezd, hogyan is működik ez a világ, és hogyan lehetsz benne te is sikeres. Ám végső soron azok a válaszok, amiket keresel, már rég ott szunnyadnak a szívedben. Nem kell máshol keresned. Igen, bízom abban, hogy a szavaim majd felnyitják a szemedet, és segítenek emlékezned arra, amit a lelked legmélyén már tudsz. De egy pillanatig se kételkedj abban, hogy a bölcsességnek, az erőnek

és a szeretetnek valóságos kincsestára szunnyad benned – és csak arra vár, hogy a bártabbik éned felébressze. Ugye, milyen hihetetlenül ösztönző, hogy ezt megtudtad? *Már mindaz vagy, ami lenni akartál.* Egyszerűen csak azt kell tenned, hogy némi elmélkedés révén eltávolítsd azokat a falakat, amik ezeket a kincseidet rejtik, és rábukkanj valódi természetedre.

Biztos vagyok abban, hogy az emberi életnek az a célja, hogy végigmenjünk az önmagunkra ébredésnek – a megvilágosodásnak – ezen az útván, és hogy végül hazaérjünk: vagyis visszatérjünk ahhoz az énünkhöz, aki valaha voltunk (és ahhoz a helyhez, amit egykor olyan jól ismertünk). Ugyanis őszintén hiszek abban, hogy az újszülött gyermek a tökéletességet képviseli, és azt az állapotot, amihez valamennyiünknek kötelességünk visszatérni. Abban a pillanatban, amikor megszülettünk, félelem nélküliek voltunk, mi voltunk a tiszta szeretet, az ártatlanság, a végtelen bölcsesség, képességeink nem ismertek határokat, és csodálatos módon, egy láthatatlan kéz által össze voltunk kötve azzal az univerzummal, ami megalkotott bennünket. Kisgyermekként tele voltunk csodával és étellel. Igen, akkor nagyon közel voltunk a megvilágosodáshoz (a megvilágosodás azt jelenti, hogy egész lényünket betölti a fény: és akit betölt a fény, annak az életében nincsenek árnyak, nincs sötét oldala, nincsenek benne félelmek, nincs benne düh, neheztelés és nincsenek korlátai sem.)

A bolygónkon a legtöbb ember elvesztette ezt a kapcsolatát az autentikus, vagyis a hiteles és igazi énjével, pedig ebben az eredeti létállapotban semmi sem riasztott el bennünket attól, hogy éljünk a lehetőségeinkkel, és elérjük akár a csillagokat is. Olyan emberekké alakultunk át, akik önző módon viselkednek, akiket félelmek gyötörnek, és akik sérelmektől szenvednek. Ez a magatartás nem tükrözi igazi természetünket, hanem azo-

kat a sebeket és sérüléseket, amiket azóta kaptunk és szenvedtünk el, amióta elhagytuk az ártatlanság állapotát, ami születésünkönkor a sajátunk volt, és amiket azon az úton szereztünk, ami a napjainkhoz, a jelen állapotunkhoz vezetett. Csak azok az emberek okoznak másoknak fájdalmat, akiket fájdalom kínoz. Csak azok az emberek bántanak meg másokat, akiket megbántottak. Csak azok az emberek cselekednek szeretet nélkül, sőt durván és kegyetlenül, akiknek be van zárva a szíve.

Őszintén hiszek abban, hogy azért élünk ezen a világon, hogy fejlődjünk, míg csak el nem érjük a legnagyobb érünket, és *emlékezzünk* arra az igazságra, hogy kik is vagyunk valójában. Az élet mindenben támogatni fog téged ebben a keresésben, ebben a küldetésben. Embereket, eseményeket és próbákat küld neked, akik és amik arra ösztönöznek téged, hogy minél többet megmutass a nagyszerű képességeidből, és hogy minél több lehetőséget fedezz fel az életedben. Gyakran előfordul majd, hogy ezek a leckék nem lesznek könnyűek a számodra. De a szenvedés mindig is a mély, az igazi spirituális fejlődés eszköze. Azok, akik nagy szenvedéssel mentek keresztül, általában csodálatos emberekké lettek. Azok, akiket az élet komolyan megsebzett, általában mélyen átérzik embertársaik fájdalmát. Azok, akiknek valamilyen csapást kellett elviselniük, sokkal alázatosabbak lesznek az étellel szemben, és ennek eredményeképpen sokkal nyitottabbak, könnyörületesebbek lesznek, és két lábon állnak a valóság talaján. Természetesen nem örülünk annak, amikor szenvedésben van részünk, de ez nagyon is a mi érdekeinket szolgálja: ugyanis feltöri a szívünket borító héjat, és megszabadít bennünket a hazugságoktól, amikbe belekapaszkodunk, és ami elrejti, hogy kik is vagyunk valójában, miért is vagyunk itt, és hogy a mi rendkívüli világunk hogyan is működik. Ha ezek a hazugságok már nem nyomasztanak többé, akkor megtelhetünk mindennel, ami jó, nemes és igaz. Így válhatnak a bajok, a nehézségek a javunkra, persze csak akkor, ha hagyjuk, hogy ez

megtörténjen. Ahogyan azt Joseph Campbell írta: „Ahol elbuzsz, ott van a te kincsed”.

Ez a könyv arról szól, hogyan szerezheted vissza a téged megillető, a benned szunnyadó csodálatos életedet. Szívem-lelkem beleírtam ezekbe az oldalakba, és megosztok veled mindent, amit a személyiségfejlésről, az én felfedezéséről és arról tudok, hogyan élhetünk hitelesen. Tudnod kell, nagyon is egyszerű emberi lény vagyok. Naponta küzdök a korlátaimmal, a félelmeimmel, és azokkal, amiket „régibeidegződéseknek” hívok, vagyis a régi viselkedésmintáimmal, amikre a saját utamon eszméltem rá. Látom magamat, ahogyan fejlődöm és folyamatosan változom, és minden napot arra használom, hogy az életemben egyre magasabb szintre jussak. Az csak egy mítosz, hogy azok az emberek, akik ilyen könyveket írnak, megvilágosodott lények, akik a napjaikat boldogságban és kiválóságban töltik, és a hegytetőről osztják az igazságot. A valóság az, hogy megtanultam, valamennyiünknek éppen elég teendője van saját magunkkal, akár mennyit „dolgoztunk” is önmagunkon, és akár mennyit fejlődünk is. Mindannyiunknak megvan a maga világos és sötét oldala. Valamennyiünknek vannak hibái, amiket meg kell „javítanunk”, és vannak sebeink és fájdalmaink, amiket ki kell sírni magunkból, hogy meggyógyulhassanak. Közülünk mindenkinek összetört a lelke (miközben megpróbáljuk összeegyeztetni a lelkiségünket az emberi létezéssel). A tökéletlenségnek ez az állapota tesz minket igazán emberré. Minél mélyebbre ások magamban, annál inkább rádöbbenek, hogy milyen keveset is tudok. Ahogyan azt *A szent, a hullámlovas és a vezérigazgató* című könyvemben írtam: „az egyik hegy teteje a következő alja”. Amikor felérünk annak a hegynek a csúcsára, amit éppen megmásztunk, akkor mit gondolsz, mit látunk? Egy újabb csúcsot, amit meg kell hódítanunk. Az élet iskolája éppen erről szól ezen a Földön: vagyis a soha véget nem érő fejlődésről és tanulásról, aminek egyedüli célja van, ami nem más, mint hogy emlékez-

zünk igazi nagyszerűségünkre, és vissza is akarjuk szerezni azt, és hogy megleljük a teljességünket, mert mindezt, sajnos, elvesztettük.

Bár megvannak az emberi korlátaim, elárulom neked, hogy rövid idő alatt hosszú utat tettem meg, amelynek során eltávolítottam azokat az akadályokat, amik oly kicsinnyé tettek (és ezt te is megteheted, ha követed azt a szokatlan és rendkívüli utat, amit a következő oldalakon elmagyarázok neked). Pár évvel ezelőtt még ügyvéd voltam, és az a vágy sarkallt, hogy minél gyorsabban világi sikereket érjek el, vagyis minél több pénzre, anyagi javakra és elismerésre tegyek szert. Sokkal inkább kívülről irányított életet éltem, és nem belülről vezetettve cselekedtem (nem csoda, ha az addigi módszerem nem vált be). Végül egy fájdalmas váláson kellett keresztülmennem, és most egyedülálló apaként nevelem két nagyszerű gyermekemet. Az utam során nagy megpróbáltatásokat kellett kiállnom, sok hátrányban volt részem, és időnként véget nem érőnek tűnő, személyes próbatételeknek kellett megfelelnem. *De a legnagyobb kihívások legyőzése révén tudunk a legnagyobb mértékben fejlődni.* Rádöbentem, hogy ezeket a tapasztalatokat azért küldte nekem a Teremtő, hogy segítsen megtisztítani a cselekedeteimet, és hogy legyőzzem a gyengeségeimet. Az élet legnagyobb sebei valójában csodálatos lehetőségek a személyes fejlődésünkhöz, a pozitív átalakulásunkhoz, és ahhoz, hogy visszaszerezzük valódi, hiteles énünket, amit elvesztettünk, amikor a kisgyermekkor tökéletességét elhagytuk, és „beléptünk az életbe”. Tekintsünk úgy ezekre a nehézségekre, mint ajándékokra.

Miközben megtapasztaltam az életnek a hullámhegyeit és -völgyeit, és átéltem az életnek ezt a hihetetlen (és rövid) játszmáját, sosem adtam fel az elkötelezettségemet, hogy felelősséget vállaljak mindazért, ami történt velem, és hogy ennek során kifejlesszem magamban a legkiválóbb éneket. Hiszek abban, hogy amit az életünk során megtapasztalunk, az nagyrészt előre meg

van írva. Ugyanakkor azt is hiszem, hogy mi, emberi lények, *igen nagy mértékben* megválaszthatjuk, hogy milyen életet alakítunk ki magunknak. A sors és a választásaink együttesen határozzák meg az életünket. És – végső soron – a tudatos választásaink révén valósul meg a sorsunk. Ha megfeledekzünk erről, akkor az áldozat szerepét játsszuk. Ha nem vesszük figyelembe ezt az igazságot, akkor megtagadjuk és elutasítjuk azt az erőt, amit azért kaptunk, hogy létrehozzuk és megszerezzük mindazt, amire vágyunk.

Az az út, amit ebben a könyvben leírok – vagyis az önmagunkra eszmélés, a megvilágosodás 7 fokozatát –, nem más, mint a hős vagy a vezető örök, ősi típusú – archetipikus – utazása. Ahogyan a *Szerzetes, aki eladta a Ferrariját* című sorozat többi kötetében is, az üzenet ebben a könyvben is Julian Mantle kitalált kalandjain keresztül jut el az olvasóhoz. Ám hangsúlyoznom kell, hogy ezek a kalandok nagyon is valódiak és kivételesen erőteljesek. Az a folyamat, amit fellelhetünk az említett hét szakaszban, a keleti és a nyugati bölcséleti irodalom ősi szövegeinek nagy részében megtalálható – sokféle formában. Te vagy az életed hőse vagy hősnője. Ha azt választod, hogy végigjátszod életed legnagyobb játszóját (márpedig tudom, hogy így lesz), akkor ez az az út, amin végig kell menned. Ha végigjárod a lépcsőket, garantálom neked a sikert.

A tanulás legjobb módja az, ha tanítjuk, amit meg akarunk tanulni. Ha valóban el akarod sajátítani ezt az anyagot, és be akarod építeni az életedbe, akkor *fontos*, hogy tanítsd meg azt valakinek huszonnégy órán belül, amint ezt a könyvet befejezted. Ez két célt is szolgál: először is segít beilleszteni ezt a tudást az életedbe, másrészt pedig segít a körülötted élőknek megérteni, kik is *ők* valójában. Miközben olvasod ezt a könyvet, beszéljess el a szeretteiddel arról, amit tanultál. Oszd meg velük a gondolataidat. Közöld velük, milyen változtatások mellett kötelezted el magad, hogy elérd a legnagyobb életedet. Ez majd növeli

az elkötelezettségedet, és olyan eredményekkel ajándékoz meg, amik *tartósak* lesznek.

Köszönöm, hogy a kezedbe vetted ezt a könyvet; remélem, hogy megtalálod benne mindazt, amit keresel (és még annál is többet). Hálás vagyok azért, hogy órákat szentelsz nekem az életedből, hogy elolvasd ezt a kötetet, és elgondolkodj felette. Rendkívüli módon tisztellek, amiért megteszed ezt az *óriási* lépést a sorsod felfedezése felé. Amikor ezt a könyvet olvasod, illetve *A szerzetes, aki eladta a Ferrariját* című sorozat más köteteit, akkor csatlakozol a többi nőhöz és férfihöz, akik világszerte tagjai ennek a közösségnek. Különleges beszélgetések zajlanak a mi weboldalunkon, a robinsharma.com-on, ahol még más hasznos eszközöket is találsz, illetve támogatást is kaphatsz, miközben a sorsod útján haladsz előre.

Mi valamennyien össze vagyunk kötve egy láthatatlan kötelékkel. Miközben magadat gyógyítod, segítesz meggyógyítani a világot. Miközben felragyognak kivételes képességeid, csendben a körülötted élőket is arra ösztönözöd, hogy kövessék a példádát. Miközben elvégzed azt a munkát, aminek révén elérheted a legjobb és legmagasabb szintű életedet, példát mutatsz a többieknek, hogy ők is vállalkozzanak életük legnagyobb kalandjára. És ez – ahogyan azt az egyik pártfogoltam többször is megjegyzi – „csodálatos dolog”.

Légy ezerszer is áldott azon az úton, amit életnek hívnak.

Szeretettel:

Robin Sharma